

Sygn. akt III KO 87/22

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **P. R.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 listopada 2022 r.

żądania sędziego o wyłączenie od udziału w sprawie

z wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa 33/18,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 28 grudnia 2017 r., sygn. akt II K 54/17

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wyłączyć sędzię Sądu Najwyższego Barbarę Skoczowską od
udziału w sprawie o sygn. akt III KO 87/22.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa z wniosku P. R. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wskazanym wyżej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, utrzymującym w mocy wyrok Sądu I instancji, którym za czyny z art. 148 § 1 k.k. i in., została skazanemu wymierzona kara łączna 18 lat pozbawienia wolności. Sprawa ta została przydzielona do referatu sędzi Sądu Najwyższego B. S. (zarządzenie z 28 lipca 2022 r., k. 23). Wskazana sędzia

pismem z 14 października 2022 r. wystąpiła z żądaniem wyłączenia jej na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. od udziału w rozpoznaniu wniosku skazanego P. R. (k. 33). Według treści tego pisma, konieczność wyłączenia od udziału w sprawie ma wynikać z faktu, że sędzia Barbara Skoczowska zasiadała w składzie Sądu Najwyższego, który postanowieniem z 11 maja 2022 r., III KZ 23/22, utrzymał w mocy postanowienie z 31 marca 2022 r., III KO 13/22, którym z kolei na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówiono skazanemu przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności. Wniosek złożony w tej sprawie był oparty na takich samych podstawach jak wniosek inicjujący aktualne postępowanie w przedmiocie wznowienia, co wskazuje na dokonanie przez sędzię Barbarę Skoczowską oceny okoliczności uzasadniających ten wniosek i wyrażenie tej oceny w formie orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Żądanie wyłączenia jest zasadne.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Nie ulega natomiast wątpliwości, że okolicznością uzasadniającą istnienie wątpliwości co do bezstronności sędziego w danej sprawie jest fakt uzewnętrznienia, wyrażenia przez niego oceny okoliczności, które będą podlegały osądowi w prowadzonym postępowaniu, w którym sędzia ten, orzekając w składzie określonego sądu ma dopiero wydać rozstrzygnięcie. Nie ma przy tym znaczenia sposób tego uzewnętrznienia, a także to, czy doszło do niego w ramach prowadzonych czynności procesowych w tym samym lub w innym postępowaniu (zob. np. uchwałę Sądu Najwyższego z 30 września 2003 r., I KZP 26/03, wyrok Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2010 r., V KK 235/09), czy też poza takimi czynnościami (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z 8 lutego 2011 r., V KK 227/10).

Jak wynika z akt sprawy III KZ 23/22, sędzia Barbara Skoczowska orzekała w składzie Sądu Najwyższego, który postanowieniem z 11 maja 2022 r. utrzymał w mocy postanowienie z 31 marca 2022 r., III KO 13/22, którym oddalono wniosek P.R. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 18 października 2018 r., sygn. akt II AKa 33/18, uznając ten wniosek za oczywiście bezzasadny. Oczywiście jest więc, że ocena wniosku o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego została podzielona w instancji odwoławczej, tj. tej, w której orzekała m.in. sędzia Barbara Skoczowska.

W sytuacji, kiedy skazany P. R. złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wskazanym wyżej wyrokiem, w którym to wniosku w istocie przedstawił te same argumenty co w sprawie III KO 13/22, a więc dotyczące pobicia i wymuszenia na nim złożenia określonej treści wyjaśnień przez policjantów w postępowaniu przygotowawczym, nie ulega wątpliwości, że ocena aktualnego wniosku nie może być dokonana bez naruszenia regulacji z art. 41 § 1 k.p.k. przez sędziego, który orzekał już w kwestii wznowienia tego postępowania oceniając argumenty skazanego, niezależnie od tego czy było to w I instancji, czy w postępowaniu odwoławczym. Udział sędziego w wydaniu w przeszłości orzeczenia w sprawie, której przedmiot jest tożsamy z przedmiotem aktualnie prowadzonego postępowania, gdzie ocenie sądu będą podlegały dokładnie te same okoliczności co poprzednio, powodowałyby zarówno u stron postępowania, jak i w odbiorze zewnętrznym, uzasadnione wątpliwości co do bezstronności w rozumieniu art. 41 § 1 k.p.k.

Usunięcie tych wątpliwości może nastąpić poprzez wyłączenie sędziego, m.in. na skutek jego żądania (art. 42 § 1 k.p.k.), do którego złożenia słusznie doszło w niniejszej sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[as]